

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 726

Ιδιοκτήτης—Διοικητής κ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Πέμπτη 8 Ιανουαρίου 1931

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΓΟΣ

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ**» ἀπὸ μηνῶν ἤδη, ἀνέλαθεν ἅ χαριν, ἀσεμνον καὶ ἀδικον ἄγωνα κατὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου κ. **Α.Χ. ΚΑΛΕΥΡΑ**, ὁ ὁποῖος καὶ εὐρεῖαν ἐγκυκλοπαιδικήν μορφώσιν ἔχει μεγάλην, καθὼς καὶ γλωσσολογίαν οὐ τὴν τοχούσαν, ἐνθεορμὸν ζήλον πρὸς ἐκπαιδεύσειν τῶν συμφερόντων τῆς Ἡπείρου, ἀξιοπρέπειαν ἀξιοζήλευτον ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀρετῆν οἰκογενεϊκῆν σπανίαν καὶ κολοσσὸν καλῶς νῆς καὶ ευγένειας ψυχῆς καὶ σεμνότητος ἡθοῦς ἐν τῇ καθόλου συμπεριφορᾷ τοῦ ἰδίου ἄνθρωπου, ὅς οὐδεὶς φιλαλήθης δύναται νὰ τοῦ ἀρνηθῇ. Καὶ ἡμεῖς, διαφωνοῦντες ἄλλοτε μετὰ τοῦ κ. **Α.Χ. ΚΑΛΕΥΡΑ**, ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου μόνον εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τῆς Χώρας ταύτης, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν **Κουμπάιων**, ἡ ὁποία ἀσφάλεια ἐπεδιώκετο διὰ τοῦ ἐκτοπισμοῦ τῶν μεγαλοποιμνιοτρόφων (τσιλιγκάδων) καὶ ἐν γένει τοῦ Κόσμου τῶν σκηνιτῶν, οἵτινες πατροπαράδοτως μετέρχονται τὸν ποιμνιοτροφόν, εἰχομεν διάφορον γνώμην καὶ ἐπροτεινόμεν διάφορα ἄλλα μέτρα, δι' ὧν ἡδύνατο νὰ καταδιωχθῇ ἡ Ληστεία καὶ νὰ μὴ διωχθῇ ὁ ποιμνιοτροφικὸς Κόσμος διὰ τοῦ κληροτάτου μέτρου τοῦ ἐκπατρισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνεφώλευσεν τὴν κενὴ κερφαλὴ τοῦ τότε Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ταγματάρχου κ. **ΜΠΡΙΛΛΑΚΗ**, καὶ ἐγείρει κατὰ τοῦ κ. **ΚΑΛΕΥΡΑ** ὁρμηθεὶς πολεμικὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, ἀλλὰ μύλις παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, οἱ εἰς τὰ ὁμοῖα Κράτη ταῦτα καταφυγόντες **Κουμπάιοι** καὶ **Ρεντζαῖοι** καὶ ἐξέλιπε τὸ ζήτημα τοῦ ἐκτοπισμοῦ τῶν κτηνοτρόφων, καὶ ἐπέστρεψαν οὗτοι εἰς τὰ ποιμνιά των καὶ τὰ ἐργα των, ἐπαύσαμεν εὐθὺς τὴν κατὰ τοῦ κ. **ΚΑΛΕΥΡΑ** πολεμικὴν μάχην. Διότι, καὶ τοὶ ἀνῆκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν φανατικῶν ἀντιδενικῶν, ἐκτιμῶμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἄνδρα διὰ τὰ πολ-

λὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα ἔχει καὶ τὴν μεγάλην καλοκαγαθίαν, μεθ' ἧς διοικεῖ τὴν Ἡπείρον, ἐὰν δὲ δὲν ἡδυνήθη αὐτὸς ν' ἰάνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἡπείρου, τοῦτο ἀποδοτέον, ὅχι εἰς τὴν ἀνικαθότητα αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν δουλικὴν θέσιν, ἣν κατέχουν ἅ πάντες τοῦ δικτάτορος, τοῦ παρρηγοῦ Βενιζέλου. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τιμῆς πολεμικῆς, καθ' ἑνὸς ἀνωτάτου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ, καὶ ὡς γεροϋσιαστοῦ καὶ ὑφυπουργοῦ, οἷος συγγάνει ὁ κ. **ΚΑΛΕΥΡΑ**, μέχρι τῶν κατ' αὐτοῦ δημοσιευομένων ἀσχημῶν ἐν τῷ «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚῷ ΒΗΜΑΤΙ**» τῶν Ἀθηνῶν, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις, δυσθεώρητος ἀπόστασις. Ἡ δημοσιογραφικὴ αὕτη πολεμικὴ προσβάλλει γενικῶς μὲν ὅλην τὴν Ἡπείρον ἡ ὁποία εἰσέεται καὶ τιμὰ τὸν κ. **ΚΑΛΕΥΡΑ**, ὡς Γενικὸν Διοικητὴν τῆς, διὰ τὰς πολλαπλὰς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὴν ἡμερότητα τοῦ ἡθοῦς του, μερικῶς δὲ αὐτὴν ταύτην τὴν γενέτειραν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος **Κωμόπολιν** καὶ ἀρχοντοκώμην **Τσεπέλορον**, τοῦ ὁποίου τὸν τε κοινοτικὸν Πρόεδρον, ἂν ὄρα εὐπρεπῆ καὶ τίμιον καὶ νοήμονα ὡς καὶ σύμπαντας τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς ποταπὸς ἐξυβρίζει! Παραδίδοντες τὴν συνδελφικὴν ἀβρότητα ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ εἰπώμεν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟῦ Βήματος**» ὅτι διὰ τῶν λιβελλογραφημάτων, τῶν συγκολλητικῶν καὶ ὕβριστικῶν δημοσιευμάτων ἐναντίον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου, λίαν ἀξιοτίμου κ. **Α.Χ. ΚΑΛΕΥΡΑ**, προσβάλλει, ὅχι μόνον τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν νοημοσύνην τῶν ἐν Ἡπείρῳ διαβιούντων Ἡπειρωτῶν, οἵτινες θὰ ἐξεδιδωκὸν ἕνα Γενικὸν Διοικητὴν, μὲ πέτρας καὶ μὲ ξύλα, ἐὰν εἶχεν οὐτος καὶ τὸ χιλιεστὸν τῶν συκοφαντιῶν, ἃς τῷ προσάπτει. Ἡ λιβελλογραφία δὲν εἶναι δημοσιογραφικὸς ἐλεγχος, ἐπιτρέπόμενος καὶ μέχρι τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρ-

χόντος, ἀλλ' ἀγενὴς ἐμπάθεια καὶ ποταπὴ ἐκδίκησις! Καθ' ἡμᾶς, τὸν φανατικὸν ἀντιδενικὸν ἐνακαίμνον ἐλάττωμα ἔχει ὁ κ. **ΚΑΛΕΥΡΑ** ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων του, ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου, ὅτι εἶναι ὑπεράγαν καλὸς, ὑπεράγαν εὐγενὴς, ὑπεράγαν θιασώτης τοῦ καλοῦ καὶ τῆς εφημερίδας τῆς Ἡπείρου, ἣν μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος διοίκει. **Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ**
Τῶς βουλευτῆς, ἀντιβενιζελικός

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὸ ἀπὸ 14 ἡδὴ μηνῶν ἀποκαταστραφὲν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς Διοικητήριον Ἰωαννίνων, διότι το ἐν τρίτον αὐτοῦ εἶχε καταστραφῇ πρὸ τετραετίας ἤδη, διὰ τοῦ ἰδίου τῆς πυρκαϊᾶς μέσου, μεθ' ὅσας τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς εἰλικρινεῖς προσπάθειας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου κ. **Α.Χ. ΚΑΛΕΥΡΑ**, δὲν φαίνεται ὅτι θ' ἀναικοδομηθῇ ποτέ! Διότι ἡ Κυβέρνησις γελᾷ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, καὶ τὸν μὲν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς ἡς τὸν γελᾷ, διὰ τὸ ὅπως μᾶς γελᾷ ἡμᾶς; Μᾶς γελᾷ, διότι οἱ 7 βουλευταὶ καὶ οἱ 3 Γερουσιασταὶ ἐξ Ἡπείρου, τὸ ὅλον δέκα, δὲν εἶναι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ, ἐκλεγέντες ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ τῆς ἀβίαστου θελήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ διορισθέντες ὑπὸ τοῦ **Βενιζέλου**, τῇ διαταγῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἡπειρωτικὸν Λαόν! Τοιοῦτοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκλεγέντες, τί δύναμιν (δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! μπόρουν νὰ ἔχουν παρὰ τῇ ὑπὸ ἑμᾶς ψευτοκοινοβουλευτισμοῦ δικτάτορι **Βενιζέλου**; Ὅτι οἱ ὑπηρετοῦν παρὰ τῇ αὐθεντίᾳ των.

Εἰ κύριοι Ἡπειρωταὶ! Βγάλετε ἀπὸ τὸν νοῦ σας ὅτι, ἐπὶ **Βενιζέλου** ἀρχόντος, θὰ ἴδωτε ποτε ἀνοικοδομούμενον τὸ Διοικητήριον τῶν Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖον ἀνοικοδόμησαν οἱ πατέρες σας διὰ τῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἐπιβληθείσης αὐτοῖς ἀγγραφῆς πρὸ 65 ἡδὴ ἐτῶν! Τὸ Διοικητήριον θὰ τὸ κτίσῃ ἄλλη Κυβέρνησις, καὶ ὅχι ἡ Κυβέρνησις τῆς ποίμνης τῶν 225 αἰγοπροβάτων τῆς στούγκας τοῦ ἀρχι πέλαικα **Βενιζέλου**. Θὰ τὸ κτίσῃ μία ἀληθὴς Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις ἡ ὁποία ὑποφασκεῖ ἡδὴ. Ἀκούσατέ το καλὰ αὐτὸ, Κύριοι Ἡπειρωταὶ! Ἀκούσατέ το καλὰ καὶ μὴν γελᾶτε!

Τὸ δὲ ὁμοίωμεν Ἑλλήνας καὶ Ἀλβανοὺς, ὡς ὄντες τῆς αὐτῆς φυλῆς ἔδην, καταφαίνεται καὶ ἐκ τῶν δύο τούτων γεγονότων: Πρὸ δύο ἐτῶν, διὰ ἐπιμέλειαν τῆς Σπάρτης ὁ ψευ-

δομεσίης σημερινὸς Διδάκτωρ τῆς Ἑλλάδος **Βενιζέλος**, εὐρέθη Ἑλληνα ἐκεῖ, δημοτικὸς Σύμβουλος, νὰ προτείνῃ τὴν μετονομασίαν τοῦ Ταυρέτου εἰς «**Βενιζέλον**». Ἡ εἰδησις αὕτη ἀνεγράφη ὑπ' ὅλων τῶν Ἀθηναίων ἐφημερίδων, Ἡδὴ πρὸ ἐνὸς ἢ δύο μηνῶν τὸ πολὺ, εὐρέθη καποῖος ἐξωμότης Ἕλληνα ἐν Ἀργυροκάστρῳ νὰ προτείνῃ τὴν μετονομασίαν τῆς Ἀλβανικῆς Πρωτεύουσας εἰς **Ζωγοῦπολιν**! Ἡ εἰδησις ἀνεγράφη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «**Δημοκρατίας**».

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀκένειμεν ἐκαινὸν εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν **Χουλιάρδων** διὰ τοὺς κόπους καὶ τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν καταβάλλει πρὸς ἀναδάσκειν τῶν **Χουλιάρδων**. Ἐπισκεφθέντες καὶ ἡμεῖς αὐτοπροσώπως τὸν παρελθόντα Ἰούνιον τοῦς **Χουλιάρδους** ἐμείναμεν, ὁμολογούμεν, κατὰ κληρονομίαν διὰ τὴν συντελουμένην ἐκεῖ ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν, τῆς ὁποίας κύριος μετὰ καὶ ψυχὴ εἶναι ὁ σεμνὸς δημοδιδάσκαλος κ. **Βασίλειος Ι. Σουλῆς**, ὁ ὁποῖος καὶ σχολεῖον νέον θαυμάσιον κατάρθων νὰ καμῇ καὶ φωτίζει νὰ διατηρῇ θαυμάσιον, καὶ δρόμους διὰ προσωπικῆς ἐργασίας νὰ κατασκευάσῃ καὶ με κλῆτεῖ ἀν' ὥραν καὶ δυνάμει μὲν νὰ κρεκίσῃ τὸ χωριό του. Συνιστῶμεν τὸν ἀθροῦς ἐργαζόμενον δημοδιδάσκαλον τούτον εἰς τοὺς συναδέλφους του ὡς παράδειγμα φιλεργασίας καὶ δραστηριότητος, κρεκόντα τὰ ὁποῖα καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τοῦ ἀνεγνώρισε διὰ τῆς ἀκονομῆς ἄλλοτε χιλιεδράχμου βραβείου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ ροστατοῦντο τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. κ. **Σπυρίδωνος**, ἐτελέσθη ἐν τῇ ἱερᾷ Ν. Φ. τῆς Μητροπόλεως πάνδηρος καὶ ἐπιβλητικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀοιδίου καὶ ἀειμνήστου **Εὐδοκίᾳς** (Κυρὰ Δούκως) Στραγγίου Τζωαννοπούλου, πρωταναψίας τοῦ μεγάλου καὶ Ἀβέρωφ, μεγάλου Ἐργατίδος τοῦ ἐνταῦθα Ὁρφανοτροφείου Γαργύλου Σταύρου καὶ τοῦ Γεροκομείου τῶν Ζωσιμαδῶν. Ἐκτός τοῦ ἀπείρου πλήθους, διὰ κατὰ κλῆτε τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, παρεβρέθη καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὁρφανοτροφείου κ. **Μιχ. Τημόπουλος** μετ' ὅλων τῶν ὁρφανῶν τοῦ ἱδρύματος καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεροκομείου τῶν Ζωσιμαδῶν κ. **Σπύρος Δαρμάτος**, μετ' ὅλων τῶν γηροκομυμένων του. Τὸν δὲ ἐπιμνημόσυον λόγον ἐξέφώνησε ὁ Θεοφιλέ-

‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΛΙΣΕΒΑΔΟΜΑΛΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

‘Εκδιδομένη

‘Εν ‘Ιωαννίνους

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

‘Ετησία Συνδρομή

‘Εσωτερικού	Δρ.	75
‘Εξωτερικού	Δρ.	75
‘Αμερικής	Δολ.	7

στατος ‘Επίσκοπος Δωδώνης κ. Δημήτριος, καταλληλότετα εξυμνήσας τὰς ἀρετὰς τῆς μεγάλης Εὐσεβείδος καὶ διὰ ζωηροτάτων εἰκόνων καὶ φράσεων ἐξάρας τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτῆς ἔργον. Διωνία τῆς ἡ Μνήμη!

ΤΟ ἐν ‘Ιωαννίνους ‘Υποκατάστημα τῆς ‘Εθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ διευθυνόμενον μέχρι πρὸς ὀλίγων μηνῶν παρὰ τοῦ κ. ‘Αλ. Διβαδέως, καθὼς καὶ τὸ ἀρτι ἰδρυθὲν ἐνταῦθα ‘Υποκατάστημα τῆς ‘Αγροτικῆς Τραπεζῆς, δὲν ἐκτείνονται ἐφ’ ὅλου τοῦ Νομοῦ ‘Ιωαννίνων, διότι, κατὰ τὴν στενὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Διβαδέως, χάριν τῆς ‘Ἡγουμενίτης καὶ τῶν Φιλιατῶν, τῆς μὲν παραθαλάσσιας, τῶν δὲ τριῶν ἀπεχόντων τῆς θαλάσσης, ὧστίων καὶ πόρων, ὑπῆρχονσαν ὡς ἀρχαῖαι Φιλιατῶν καὶ Πάρα-Θάλας εἰς τὸ ἐν Κερκυρᾷ ‘Υποκατάστημα τῶν Τραπεζῶν τοῦ τῶν. Ὡς, χωρία ἀπέχοντα τρεῖς ὥρες ἐξ ‘Ιωαννίνων, ὡς εἶναι τὸ Κούτσι, ἡ ‘Αρτοκαστὰ, τὸ Δύκου, ἡ Ραβαννὴ κ. εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀγγαλίσουν εἰς τὴν Κερκυρᾷ, διὰ νὰ δεκάωρον ἀπόστασιν μέχρι Σαγιάδας, καὶ θέλωσιν τὴν ὅποιαν δὲν ἔχουν πάντοτε εἰς τὴν διάδοσιν τῶν, διὰ νὰ διεκπεραιώσουν τὰς μετα τῶν ἐν Κερκυρᾷ ‘Υποκατάστασι τῶν τῆς ‘Εθνικῆς καὶ τῆς ‘Αγροτικῆς Τραπεζῆς κ. κ. Σωτῆρ. Μεγκλίδην καὶ Χρητ. Διζαρδπούλον, τοὺς ὁποίους διακρίνει πρᾶγματι ὁ μόνον ἔηλος πρὸς τὸ συμφέροντα τῶν Τραπεζῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας διενεργήσονται νὰ ὑπαχθῶν αἱ ἐπαρχαὶ Φιλιατῶν καὶ Παραμυθίας εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν περιφέρειαν ‘Ιωαννίνων, ἀφαιμένων εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν ἀκτίνα τῆς Κερκυρᾷ μόνον τῶν Φιλιατῶν καὶ τῆς ‘Ἡγουμενίτης.

Ο ‘Ελληνικὸς ‘Ερυθρὸς Σταυρὸς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ‘Αλβανικὴν Κυβερνήσιν 150 χιλιάδας δραχμῶν πρὸς διακομὴν εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν αἰσίων δοκιμασθέντας ἐσχάτους ‘Αλβανούς πολίτας, μουσουλμάνους τε καὶ χριστιανούς.

Ο εἰς Κἀφ-ἐλ-Νάουα τῆς Αἰγύπτου μεταβάς πρὸς κ. Μιχαήλ ‘Αγγέλης ἐκ Κοσόβιαν τῶν Κοσρέων δι’ ἐπιστολῆς του μὲς δι-εκτραγωδεῖ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ ἐπὶ τοῦ Κάλαια μεταβῶν ὁδο Σουλίων σιδηρὰ Γέφυρα, ἡ εἰς, ἀπὸ δεκαετίας ἀφ’ ἧς, ἡ κοδομήθη, διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐκ ὀλίγης ὀλίγης συμβολῆς τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ καὶ πολιτῶν τοῦ

κ. Χρηστοβασίλη, ἐπὶ δεκαετίαν δὲ λην, ἔμεινε ἀνεὺ τῆς παραμικρᾶς ἐπισκευῆς τοῦ καταστρώματος αὐτῆς, καὶ ἡδη κατήντησε σχεδὸν ἀδιάβατος διὰ τὰ φορητὰ ζῶα, ἀργότερον δὲ καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὴν ἐγνωρίζομεν καὶ συνεστήσαμεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου εἰς τὰ περίεχωρία ν’ ἀπευθύνουν πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῆς ‘Ἡπείρου σχετικὴν ἀναφορὰν πρὸς ἐπισκευὴν τῆς, ἀλλὰ τὰ περίεχωρία καὶ δὴ τὰ ἔχοντα περισσότεραν ἀνάγκην τῆς Γεφυρᾶς ταύτης. Σούλη Χρηστοβασίλη, Σούλη Πολυχρόνη, Ἰσερκοβίστα, Ριζό, Γρανίτσα, Ζελλιστά, Κρετσούνισσι, Κοσόβιαν καὶ Ράλκοι δὲν ἐκ κατ’ ὁρμῆς ἀνέστησαν. Καὶ τί χροιάζετε νομίζετε, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Γεφυρᾶς ταύτης, ἥτις ἐξυπηρετεῖ τὴν συγκοινωνίαν δύο μεγάλων ‘Ἐπαρχιῶν τῶν ‘Ιωαννίνων καὶ τῶν Φιλιατῶν; Ποιὲς πλεόν τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἡ νῦν νὰ συνεισφέρουν τὰ Κοινωτικά Συμβούλια τῶν χωρίων τούτων, ἀτὰ διακοσίας ψωροδραχμῶν ἑκάστον! Ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ χωρία τὰ θέλουν δλα ἀπὸ τὴν ‘Ευβέρην! ‘Ἐστὼ καὶ τοῦτο, ἀλλ’ ὅς ἀποταθῶν πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ‘Ἡπείρου, ἡ ὁποία δὲν ἐ’ ἀρνηθῇ, ἀλλὰ θὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν νὸν ἀρμόδιον μηχανικὸν κ. Γ. Μελεγκάνον, καὶ θὰ θέσῃ τὸ γελοῖον ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων ψωροδραχμῶν, ἀφοῦ τὰ δέκα αὐτὰ χωρία δὲν δύνανται ἡ μᾶλλον ἐν θέλῶν νὰ τὰ διαθέσουν.

ΤΗΝ παρελθούσαν Τρίτην ἐσπρὶν τῶν Θεοφανείων ἐγένετο τὴν 11ην π. μ. ἡ κανόσιμος τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν παραλίμνιον ἐξέδραν τῆς «Κυρα Φρεσύνης», κατὰ τὴν κατ’ ἐτος γενομένην ταξίν. Ἀπασα ἡ παραλία ἀπὸ τοῦ μνημεῖου τοῦ Σουλίου μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ποταμοῦ Μαρίλλης, ἀπόστασις ἐνός περίπου μίλου, βοηθούντος τοῦ καιροῦ ἡτο εὖ εὖως κατεβλήθη ὑπὸ ἀπειρὸν πλήθος πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου. Ὁ δὲ χώρος τῆς ἐξέδρας ἦτο διὰ πρώτην φοράν κατεβλήμενος ὑπὸ τῆς Αὐτονομίας καὶ δὲν ἐπικολοῦσεν ἡ μέχρι τοῦδε ἀτάξια καὶ ὁ συνωστισμός. Πενήντα καὶ πλέον βάρκες πλῆρεις θεατῶν ἔχον σχηματίσει ἐφ’ ἧς ἡλικίαν εἰς ἀπόστασιν 150 μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου, καὶ πλέον τῶν 10 κολυμβητῶν ἐκ Νησιωτῶν καὶ προσφύγων Μ. υρ θαλασσιτῶν εἰς δύο βάρκας γυμνοὶ ἐπεβλήμενον τὴν λιανειάν, ἐντα διαγωνισθῶν πρὸς ἀνάστυξιν τοῦ Σταυροῦ ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης. Τὴν 11ην ἀκριβὲς ἐφθασεν ἐπὶ τόπον ἡ λιανεία, ἥς ἡγεῖτο ὁ Μητροπολίτης Σπυρίδων, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως μετὰ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ‘Επισκόπου Δωδώνης καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Στρατηγῶς Διοικητοῦ τῆς Μεραρχίας κ. Α. Κασαπίδου μετὰ τῆς Οἰκονομίας του, πολλῶν ἐξεχουσῶν οἰκονομειῶν τῆς πόλεως καὶ ἀπειρὸν πλήθος Λαοῦ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας. Τῆς λιανείας προεπορεύοντο τὰ ἐξαπτεφυγὰ, οἱ φανοὶ καὶ ἡ Μουσικὴ, καὶ ἡχοῖς δὲ ‘Αγίαςμοῦς. Ἀγαστιον ὁ μὲς διατὶ τὸ ἀργυρὸν δοχεῖον μετὸν ἁγίασμόν ἐκράτει ἄλλος καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ὁ γιγαντισμός κ. Γεωργίος Νουσιᾶδης. Ὅταν δὲ ἐπ’ αὐτὴν τὸ χαρμόσυνον τροπάριον «Ἐν Ἰορδάνῃ... καὶ τὸ Πνεῦμα

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7 ‘Ιανουαρίου. — ‘Αποστέλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ ‘Εκπαιδευτικὸς Σύμβουλος Ρωμινὸς πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων διὰ τὰ τεχνητὰ καὶ θηγητικὰ σκάνδαλα.

— Ο Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου ὑπέστη θάλασιν ἕνεκα τῶν τελευταίων σιτερμῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐκλείσθη δι’ ὀλίγας ἡμέρας διὰ τὰς τῆς θαλάσσης συγκοινωνίας.

ἐν εἴδει Περιστερᾶς» ἀπελύθη μία λευκὴ περιστέρα εἰς τὸν ἀέρα, ὁ δὲ Μητροπολίτης ἔρριψε τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν λίμνην. Αὐτοστιγμὴ ἐορίφθησαν ἐνὶ τῆς λίμνης οἱ γυμνοὶ ἀναμεινόντες κολυμβηταί, ἀλλὰ συγχρόνως ἐορίφθη καὶ εἰς τῶν εἰς τὸ ἕλκρον τῆς ἀποβάθρας θεατῶν ἐνδεσμένους, καὶ ἐπ’ οἱ κολυμβηταὶ ἐπάλαιν μὲ τὰ ὕδατα καὶ συνηγανίζοντο εἰς νὰ φθάσῃ πρὸς ἡμέραν εἰς ὁ μέρος ἐπλεον ὁ Σταυρὸς. ἐπρόφθασεν ὁ λαθροεὶς κολυμβητῆς ὡς ἐδριοκόμενος πλησιέστερον καὶ ἀνέσχε καὶ παραδίδων αὐτὸν εἰς τὸν Μητροπολίτην. Ἐννοεῖται δι’ αὐτὴν σὲ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν ὁ δέλιος κολυμβητῆς καὶ δὲν ἐνσωπορῶν ὡς νικητῆς, λαβόντων τὸν ἐπαῖνον τῶν ριζιδέντων, γυμνῶν κολυμβητῶν.

Ὡς δὲ ἔληξεν ἡ ἑρὰ αὕτη ἐπισηλὴ τελετῇ.

ΤΗΝ 12ην πεσημβρινὴν ὥραν χθὲς ἐξερράγη πυρκαῖα ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγίας Μαρτίνης εἰς τὰς παρὰ τὴν ‘Εκκλησίαν ἀποθήκας χόρτου τοῦ κ. Ἰωάννου Δάππια. Τὸ πῦρ προσελθὼν ἐξ ἀνημένοιο σιγαρέττου τὸ ὅποιον ἐγκατέλειπε ὡς λέγεται ὁ πάλῃλος εἰσελθὼν παρὸς παρολίσθην χόρτου ἐξέσθη ταχέως καὶ ἐκάλυψε τὴν στέγην τῆς ἀποθήκης. Ἐκ τῶν πρώτων κατ’ ἐξέδραν ἐπὶ τόπου ὁ Διοικητῆς τῆς Χωροφυλακῆς ἀντισυνταγματάρχης κ. Σιαδάς καθύς καὶ ὁ κ. Φε. Φαραχός. Μεχρὶ τῆς ἀφίξεως τῆς 1ης ἀντίλλας τοῦ δήμου τῆς καταστροφῆς τοῦ πυρὸς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπελήφθησαν χάρσφυλακες, σιγαρίται καὶ πολλοὶ αἱ ἐκ τῶν πρώτων προσδοκούντων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀφίξιν ὀλων τῶν ἀντλίων ἐπικολοῦσεν ἡ ἀτάξια περὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πυροσβεστικῶν μέσων λόγῳ ἐλλείψεως ἐνιαίας καθοδηγήσεως. Μετὰ πολλοὺς τέλος κόπους μεχρὶ τῶν ἑσπεριῶν ὥρῃν ἐπετετέθη ὁ ἐντοπισμός τοῦ πυρὸς εἰς τὸ βαρελοδουτικὸν τμήμα τῶν ἀποθηκῶν, ἀποτεφρώσαντε λείως, ὅπερ ἐχρησιμοποίητο δι’ ἐναποθήκευσιν χόρτου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς κ. Σωτηρίου Μαρτίνη. Αἱ ζημίαι, κατὰ προχειροῦς ὁπολογισμοῦς, ὑπερβαίνουν τὰς 150 χιλιάδας δραχμῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Μας γράφουν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι τὸ νομολόγιον 20 Δεκεμβρίου 1930

Εἰς τὴν ‘Ακαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων, δταν ἦσαν ἡ σειρά νὰ ἐκφωνηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν βραβευθέντων «Ἡγεμονικὸν Χρονικῶν», ὁ Πρόεδρος ἐφώναξε:

— «Μητροπολίτης ‘Ιωαννίνων!» Οὐδένα ἀπάντησις.

Ἐπανελήφθη καὶ πάλιν:

— Μητροπολίτης ‘Ιωαννίνων.

Καὶ πάλιν σιωπῇ.

Τότε ὁ ‘Ακαδημαϊκὸς Αἰγινήτης ἐπανελάβε:

— Δὲν ὑπάρχει ἑδῶ κανεῖς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου ‘Ιωαννίνων;

Τότε, ὑπὸ τὰ γενικὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων προσήλθεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐνδοξοτάτου Μητροπολίτου ‘Ιωαννίνων, ὁ Τμήμα τάρχης τοῦ ‘Υπουργείου τῆς Παιδείας κ. Κων. Ζαβιτσῆος καὶ παρέλαβε τὸ σχετικὸν δίπλωμα καὶ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ τῆς βραβεύσεως φέροι ἐπιταγὴν ἐκ 10 χιλιάδων δραχμῶν.

ΚΡΕΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

‘Αναχωρήσεις

‘Αναχωρῶν σήμεραν τὰ τέσσαρα τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ κ. Χ. Χρηστοβασίλη κ. Γάγγρος Χρηστοβασίλης, Ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς Δράμα καὶ Κ. Τσίνα ‘Απασκοπούλου δι’ Ἀθήνας.

‘Αφίξεις

— Ἀφίκετο ἐπαναδιαρριθεῖς ἐνταῦθα ὡς ἑραπειστὴς τοῦ Ἰταλικοῦ Προξένου ὁ ἀγαπητὸς παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ βιοαντί καὶ ἀνέλεος καὶ πάλιν τὰ καθήκοντα τοῦ κ. Ἀνδρέας Διβερῆνης, γέννημα καὶ θεῖμα τῆς πόλεως ‘Ιωαννίνων, ὁ μετὰ χάρες εἰδὼν οἱ πολυετήεις τοῦ φίλου καὶ ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιήσεως Γενικοῦ Πράξενος τῆς Ἰταλίας κ. Φιλίππου.

Θάνατοι

‘Απεβίωσαν ἐν Χερσονήσῳ Σουδαν δ ἐκ Γερμανικοῦ νῆς, ἑνὸς τῆς Χρησίου Τζαλάς.

— Ἐποιοῦντο ἐν τῷ Σταθμῷ Γουβίου τῆς Κερκυρᾷ δ ἐκ Δολιανῶν ἀνθυποπότης τῆς Χωροφυλακῆς Γεώργιος Βιλλίας, ἀπαρχοντοῦς.

— Ἡ ἐκ Βουλγαρίας τῆς Κοιτίσης χήρα Ἀλίσσι, Γιώτη, μήτηρ τῶν ἀνηλίκων τέκνων ἀρρώστησεν εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἀγίον Νικόλαον Σπυρίδων ἀρρώστησεν μετὰ τοῦ Χ. Τζαβιτσῆος, παρὰ τῆς ἐξ ἀναστροφῆς τῆς ὁποίας ἡλικίας καὶ ἐπικολοῦσεν.

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Καταργηθέντος τοῦ ἐν ‘Ιωαννίνους Ρουμανικοῦ Προξένου ἐκτείνονται εἰς δημοφιλῆς ἀνάστην Τετάρτην καὶ Πέμπτην πρὸς ὥραν 11 π. μ. διάφορα ἐπιπλά. Οἱ βουλευμένοι δύνανται ἐλευθερῶς νὰ προσέλθωσι καὶ ἀλλοτρίωσιν.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

Τὰς καλλιτεχνικὰς τυπογραφικὰς ἔργας εἰς τὸ τυπογραφεῖον ὁ «Φοῖνιξ»